

ת"פ 57630/01/17 - מדינת ישראל נגד אנט מנג'יש

בית משפט השלום בנצרת
ת"פ 17-01-57630 מדינת ישראל נ' מנג'יש

לפני כבוד השופטת רות שפירברג כהן
מדינת ישראל
הנאשימת

נגד
אנט מנג'יש
הנאשימת

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשימת הורשעה, על-פי הودאתה (בפני כב' השופטת הבכירה ליל יונג-גפר, הכרעת דין מיום 25.9.17), בכתב אישום המיחס לה עבירה של **גנבה בידי עובד**, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "החוק").

2. על-פי כתב האישום, הנאשימת העסקה כסוכנת נסיעות בחברת הריטג טQRS בע"מ, בכפר רינה, בין החודשים אפריל לנובמבר 2015. במהלך העסקה, גנבה הנאשימת כספים ששולמו לה על-ידי לקוחות החברה בגין שירות החברה, בסך כולל של כ-108,000 ₪.

3. צוין, כי במהלך הדיון בעניינה של הנאשימת, הציג ב"כ הנאשימת הסכם בין ובין החברה, נגעתה העבירה, מיום 18.3.18, בו הסדר לטיוק חובה של הנאשימת. הדיון נדחה מעת לעת בהחלטות בית- המשפט על מנת לאפשר לנאשימת לעמוד בהסכם, אף שהובאה כי אין בכך להוות הבטחה כלשהי לעניין העונשה. במעמד הטיעונים לעונש הודיע כי כספי הגנבה הוחזרו מלבד שני תשלוםומים. כן הנאשימת הופנהה במהלך אותה התקופה לשירות המבחן לשם קבלת תסקير לעניין העונש, ולאחר מכן-Ձעת הממונה על עבודות שירות.

تسקיר שירות המבחן

4. בהתאם למסקיר מיום 15.2.19 הנאשימת, בת 47, תושבת נצרת, נשואה ללא ילדים. בעלה של

עמוד 1

הנאשפת עבד כפקיד קבלה במלון, והנאשפת תיארה באופן חיובי את יחסיה עמו. הנאשפת בוגרת 12 שנות לימוד. החל מאוגוסט 2018 עובדת כסוכנת נסיעות במשרד נסיעות בנצרת, ולפניהם עבדה במשך 20 שנים בתחום זה, בסוכנויות שונות.

את משפחת המוצא שלה תיארה באופן חיובי, אביה נפטר בגיל 83, אמה בת 84. לדברי הנאשפת, בני המשפחה הופתעו ממעורבותה בעיר העיר הנתפסת עיניהם כפגיעה בשם המשפחה, ועומדת בנגדם לערבים עליהם התחנכה הנאשפת ובפער לציפיותיהם ממנה. בני המשפחה גינו את משה, ביטאו אכזבה כלפי ובעקבות זאת חשה הנאשפת ריחוק רגשי וחווית נידי ודוחיה מצד בני משפחתה ומצד משפחת בעלה.

אין לחובת הנאשפת הרשות קודמות לפליילים.

לדברי הנאשפת, מספר שנים טרם מעורבותה, עברה מספר טיפול פוריות שלא צלחו והובילו להתרדרותה הכלכלית של המשפחה. לדבריה, על מנת לפתור את המצוקה הכלכלית בי הייתה נתונה, נטלה הלואה בשוק האפור, ולא הצלחה לעמוד בהחזר ההלוואה. חרף ההסתבכות הכלכלית, המשיכה הנאשפת לעבוד באופן אינטנסיבי על מנת לשלם את החוב, ללא הצלחה. לדבריה, חוויתה איום מצד המלווה והיא ובעלה לא פנו לשטאף את בני משפחתם ולקבל את תמיכתם, מחשש מפגיעה בדיםיים האיש. מצוקתה זו הובילה, לדבריה, למעורבותה בעיר.

בהתיחס לעיריה, נטלה הנאשפת אחירות, וביטה חרטה, הבנה למלא חומרתם של מעשה, בושה ומבוכה. לדבריה, פעולה לא מחשبة ובקלות דעת, מתווך לחץ כלכלי, נפשי ורגשי כאשר לא חשבה על השלכות הפגיעה במעסיקה והייתה מוקדמת לצורך להשיג כסף, כפתרון זמני למצבה ומתווך מטריה להחזיר את הכספי לבעליו. לאחר שימושה נחשפו, הודהה במעשים וחשה בושה על הנזק שנגרמה. לדברי הנאשפת, ההליך המשפטי חידד עבורה את חומרת מעשה, וכחלק מההסכם אליו הגיעו עם המuszיק, סוכם כי תשיב לידי את סכום הגניבה בתשלומים.

שירות המבחן שוחח עם בעלי החברה, נפגעת העיריה, שאישר כי נרכאה סולחה ובמסגרת ההסכם הנאשפת מחייבת את כספי הגניבה בתשלומים קבועים. יחד עם זאת, ציין כי הנאשפת מתකשה לעמוד בתשלומים סדרם בהתאם למועדים שנקבעו בהסכם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשפת בעלת יכולות תפוקדות חיוביות, המגלה בדרך כלל אחריות במישורי חיים השונים. יחד עם זאת, תחת התדמית המתפקדת ישנו דימוי ירוד, שבריר ורגש, והעדר כוחות שישוועו לה להתמודד עם מצבו משבר וڌחק, אך ללא דפוסי חשיבה ערביינית. בסיס העיריה עמד הצורך של הנאשפת לשמור את תדמיתה החיצונית, מיקוד לצורך בהשגת כסף, ללא חשיבה על הפגיעה אחרת. העיריה הייתה כרוכה בתכנון מוקדם ולנאשפת הייתה אפשרות לחזור בה מן המעשים אך היא לא עשתה כן. ההתרשמות היא כי הנאשפת מונעת ממיוך שליטה חיצוני, חוותicus וחשפה עצמית, ושימוש במנגנון הגנה והדחקה. ציין כי הנאשפת מתמקדת בחלוקת המתפקידים באישיותה ומתקשה לשטאף אודות חלקים בעיתים. הנאשפת תיארה התנהלותה בעיר כחריגה בחיה, וביטה חיבור לתחושים הפגיעה העצמית ולמחיר שמילמת בגין מעשה, יותר מאשר לפגיעה במעסיק.

להתרשות שירות המבחן הנאשפת כוím מבינה את חומרת המעשים והשלכותיהם, וההילך המשפטי היווה גורם מרתקע משמעותית ביחס לחזרה על מעשים דומים בעבר, וב יכולתה להימנע מהתנהגות דומה בעtid.

כן התרשם שירות המבחן מנקודות להתערבות טיפולית, שתסייע לנאשפת, אך הנאשפת סירבה להצעה לפנות לטיפול פרטני, ולא הביעה מוטיבציה לעריכת שינוי בדפוסי התנהגותה. לפיכך, נמנעה שירות המבחן מלatta המלצה טיפולית בעניינה. שירות המבחן המליך, בהתחשב בהכרה בחומרת המעשים, החרצה שהובעה ובהעדר עבר פלילי, להטיל על הנאשפת מאסר קצר לרכיבי בעבודות שירות, בצויף מאסר מותנה, התחייבות כספית ופיזי לנפגע העבירה.

טייעוני הצדדים לעונש

ביום 9.3.20 טענו הצדדים לעונש בפניו בעלי-פה.

טייעוני ב"כ המאשימה

.5

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נع, בנסיבות האמורות, בין 8 ל-24 חודשים בפועל, וביקשה להטיל על הנאשפת שנת מאסר בפועל בצויף קנס. נטען, כי הנאשפת פגעה במעשייה בזכותו הקניין של מוסיקה, בשמו הטוב, ברכושם של לקוחותיו ובאינטרס בדבר קיום חי מסחר תקין. נטען, כי יש חשיבות בעבירות מסווג זה לשיקול הhardtעה, ובהתלת עניינה מחמירה, שתשקף את הפגיעה באמון שרכש המUSIC לעובדו, במוסרו לו את האחריות על ניהול ענייני כספים. הנאשפת פעלה באופן מתמשך, מתוכנן, לאורך תקופה של 8 חודשים, תוך ניצול הিירותה עם ענייני החברה, והוא לה הזדמנויות לחודל ממעישה אך היא בחרה להמשיך בביצועם עד שנתפסה. המעשים בוצעו מתוך בצע כסף.

עוד צינה ב"כ המאשימה כי נכון למועד הטיעונים לעונש, נפגע העבירה אישר כי הנאשפת השיבה 90% מכיספי הגניבה לידה. נטען, כי הנזק שנגרם לmusic חריג מסכום הגניבה לבדו, אותו קשה לסתה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי אממן הנאשפת נתולת עבר פלילי אולם פעמים רבות מדובר בעבירות המבוצעות על ידי אנשים נורומטיים נטולי עבר פלילי. עוד נטען כי את חלוף הזמן משעת ביצוע העבירה אין לזקוף לזכות הנאשפת, אשר ביקשה לאורך תקופה ממושכת דחיות של הדיון בעניינה על מנת לאפשר לה לעמוד בהסכם עם המUSIC. ב"כ המאשימה טענה כי تسקיר שירות המבחן בא בהמלצתה להטיל עונש מאסר בעבודות שירות אולם ההמלצת אינה תואמת את מדיניות הענישה הנהוגת המדוברת בהטלת עונשי מאסר משמעותיים. במקרה דנן, נטען, אין הצדקה לחריגה ממתחם העונש ההולם לו טענה ב"כ המאשימה.

טייעוני ב"כ הנאשפת

.6

עמוד 3

ב"כ הנאשמת טען ביחס לעתירת המאשימה לעונש ולמתחם העונש ההולם לו טענה, כי מדובר בעתירה מופרצת ביחס לנסיבות המעשה. מדובר בנאשمت ללא עבר פלילי, שנטלה אחריות, הודהה במעשים, מאז ביצועם חלף זמן רב והנאשمت לא הסתבהה ביצוע עבירות נוספות. הנאשמת פעלה להשבת סכום הגניבה, ודוחיות הדינמים בעניינה נועדו לאפשר לה לעמוד בהסכם להשבת הסכום בתשלומיים, מתוך נוכנות של בית-המשפט לגזר את עונשה לאחר שניתנה לה הזדמנויות רואייה להסיר את המחדל. הנאשמת פעלה מתוך מצוקה כלכלית ובעיות אישיות שהיו לה. הנאשמת הביעה חרטה וצער, ושירות המבחן התרשם כי לא קיים סיכון במצבה להישנות ביצוע עבירות בעתיד. שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר לRICTO בעבודות שירות, והמליצה זו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוגנת.

דברי הנאשמת

.7

הנאשמת הביעה צער ומסרה כי עבדה קשה על מנת להחזיר את הכספי ולהמשיך בחיה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

8. עבירות הגניבה ממבעיד היא אחת מעבירות הרכוש החמורים, שהמחוקק ראה לנכון לייחד לה סעיף נפרד וקבע לצדה עונש חמור מהעונש הקבוע בצד עבירות הגניבה "הריגלה". בעוד שבגין עבירות הגניבה העונש הוא 3 שנות מאסר, העונש המקסימלי בגין עבירות הגניבה ממבעיד הוא 7 שנות מאסר. הערכים המוגנים שנפגעים ביצוע גניבה ממבעיד הם הגנה על קניינו ורכשו של המבעיד, שמירה על יחסיו אמון ועובדיה תקינים בין עובדיו ועל התנהלות עסקית תקינה שלא תיתכן ללא אמון בעובד. מדובר בעבירה קלה לביצוע, בשל הגישה החופשית הקיימת פעמים רבות של עובד לרכושו של מעבידו, ומכאן גם הקושי של המבעיד לגלוות את העבירה, בשל אמון מוגבר בעובד, והיעדר דרישות.

ראו לעניין זה את רע"פ 407/09 **חנה יair נגד מדינת ישראל**, בו עמד בית המשפט על החומרה שבבעירתו הגניבה בידי עובד והפגיעה שוטומנת בחובבה:

"בעבירות בהן הורשעה המבוקשת נודעת חשיבות רבה לביטוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסית לביצוע, עקב ניצול יחסית האמון עליון מושתתת מערכת היחסים בין עובד למעבידו. כמו כן, עבירות אלו פוגעות לא רק במעביד המסויים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסו עובד-מעביד בכלל".

נסיבות ביצוע העבירות

.9. הנואשת הועסקה כסוכנת נסיעות בחברה ברינה, למשך מספר חודשים בשנת 2015.

במהלך תקופה העוסקתה בחברה, גנבה הנואשת כספים ששולמו לה על-ידי לקוחות החברה בגין שירותיה החברה, בסך כולל של כ-000,108 ₪.

מדובר בסכום גנבה ממשמעות שיש בגניבתו לגרום חיסרןisis למשיק.

מעשי הנואשת פגעו באמון שרכש המשיק לנואשת כמי שאמונה על גביה כספים מלוקחות ועל העברתם לחשבון החברה, בזכות הקניין של המשיק ובלוקחות, כמו גם בנסיבות קיומי חי מסחר תקין. למשיק נגרם נזק רחב יותר מסכום הגניבה עצמו, הנובע מן הפגיעה בערכיהם אלה.

הנאושת היא האחראית הבלעדית והמלאת לבצע המעשים, אשר נפרשו על פני תקופה והיו קרוכים בתכנון מוקדם, היא נטלה מכיספי הלוקחות בgage, תוך ניצול האמון שניתן בה על-ידי המשיק.

המעשים נעשו עד שנחחשפו מעשה של הנואשת, ומבלתי שחדלה מהם מיזמתה. הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם למשיק היה אם כך גבוה אף יותר מזה שנגרם בפועל.

תקיר שירות המבחן מלמד כי הסיבות שהובילו את הנואשת לבצע העבירות היו מצוקה כלכלית אותה חוותה בעקבות הלוואה שנטלה, ורצונה לסלק את חובותיה. לצד זאת הנואשת יכולה להיות להבין את הפסול הטעון במעשים, ולהימנע מהם, ולפעול בדרכים חוקיות לסלוק חובותיה.

טבעה של גנבה שכח קל לבצע, הנה כי המעשה יחוור על עצמו, כפי שאכן קרה במקרה זה. עובד, שמעל באמון מעבידיו, ובליקוי מוסרי נטל לכיסו "כסף קל", מבלתי להיתפס בכף, עלול להמשיך ו"לשנות" מאותן מעין אסור ללא רוויה. הקביעה נכונה במיוחד מקום בו לא מדובר במצבה כלכלית זמנית שעמדה מאחריו המעשים, אלא במצב קבוע.

הוזג בפניי הסכם בין הנואשת ובין החברה, מיום 19.3.2018, לפיו התcheinה הנואשת להשיב במועדים ובתשלומים שפורטו בהסכם את סכום הגניבה, או חלק ממנו, בסך 100,000 ₪.

הדין בתיק נדחה במספר דוחות, לאורך תקופה ממושכת, על מנת לאפשר לנואשת לעמוד בהסכם ולהציג כי השיבה לידי המשיק את סכום הגניבה. נקבע למועד הטיעונים לעונש מרבית סכום הגניבה הושב לידי המשיק, ועד ליום מתן גזר-הדין אמרה הייתה הנואשת להשלים את כל התשלומים על פי ההסכם.

מединיות הענישה הנוגנת

.10. בהתאם לפסיקה, עולה כי מנעדי העונשים בין העבירה בה הורשעה הנואשת הינו רחבי, החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל בגין סORG ובריח, בהתאם לנסיבות.

ב"כ המאשינה הפנתה, בין היתר, לפסקין דין הבאים:

- א. ת"פ (נץ') 7492-05-11 **מדינת ישראל נ' מוחמד דיאב** (13.11.12), הנאשם הורשע בעבירה של גנבה בידי עובד, בתפקידו כסוכן מכירות בחברה, לאחר שנטל כספים מלוקחות החברה בהזדמנויות רבות, ובסכום כולל של 70,000 ₪. הדיון נדחה במשר מס' 9 חודשי מאסר בעבירה על-מנת לאפשר לנאים להשב את סכום הגנבה, אך הוא לא עמד בכך. הוטלו 9 חודשים מאסר בפועל, 8 חודשים מאסר על-תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.
- ב. ת"פ (נץ') 30780-02-11 **מדינת ישראל נ' נחמה אליהו** (5.10.11), שם הנאשם הועסק בחברה לחקלאות, ונגב בהזדמנויות רבות מהחאות מלוקחות החברה, בסכום של כ-100,000 ₪. במסגרת הסכם עם מעסיקו ויתר הנאשם על זכויות סוציאליות בסכום של כ-200,000 ₪. הוטלו **10 חודשים מאסר בפועל, 8 חודשים מאסר על-תנאי וקנס בסך 8,000 ₪**. הנאשם הגיע ערעור על חומרת העונש וחזר בו מהערעור בהחלט בית-המשפט (ע"פ (נץ') 13674-10-11 **נחמה אליהו נ' מדינת ישראל** (6.12.11)).
- ג. ת"פ (נץ') 9488-08-09 **מדינת ישראל נ' ג'מאל סלאמה** (16.6.10), הנאשם הורשע בעבירה של גנבה בידי מורשה, לאחר שהועסק כמנהל מחלקת גביה במוועצת מקומית, ונintel לכיסו מהחאות בסך של 24,000 ₪. נקבע כי מצוקתו הכלכלית אינה יכולה להצדיק את המעשה. הוטלו 8 חודשים מאסר בפועל 9 חודשים מאסר על-תנאי וקנס בסך 6,000 ₪. גם במקרה זה הנאשם הגיע ערעור לבית-המשפט המחויז, אשר קבע כי בגזירות העונש התחשב בית-משפט כמו בנסיבות האישיות, ולולא עברו הנקי והזמן שחלף מעט ביצוע העבירה, יש להניח כי העונש היה חמוץ בהרבה (ע"פ (נץ') 41146-06-10 **סלامة נ' מדינת ישראל** (14.12.10)).
- ד. ת"פ (נץ') 29202-01-12 **מדינת ישראל נ' רים לואח** (5.12.12), הנאשם הורשעה בעבירות של גנבה בידי מורשה, צויף ושימוש במסמך מזויף, לאחר שבמהלך העסקתה בבנק צייפה מסמכים וחתמה בכספי בשם לקוחות הבנק, לגנבת כספים מחשבונות הלוקחות, בסכום של כ-116,000 ₪. נמסר כי הנאשם השיב את הכספי שנטלה. גזר-הדין שקל, בין נסיבות העבירות, את הנזק התדמיתי שנגרם לבנקים ולأمانו הציבור במערכות הבנקאיות. הוטלו **10 חודשים מאסר בפועל, מאסר על-תנאי וקנס בסך 20,000 ₪**. הנאשם הגיע ערעור אך חזרה בה מן הערעור בהחלט בית-המשפט.

- ה. ע"פ (נץ') 9205-04-13 **חודה זכאי נ' מדינת ישראל** (9.7.13), המערערת עבדה כמנהלת חברות בחברה, במשך שנים רבות, ותקופה של כשלוש שנים גנבה כספי לקוחות שהיו מיועדים לתשלום למשריקה, בסכום כולל של כ-100,000 ₪. היא הורשעה בתום הליך הוכחות, והוטלו **עליה 9 חודשים מאסר בפועל, 9 חודשים מאסר על-תנאי וקנס בסך 20,000 ₪**. בית המשפט המחויז קבע כי חרף עברה הנקי של המערערת, מדובר בעונש ההולם את חומרת העבירה אותה

ביצהה לאורך שנים.

.11. ניתן לעין בנוספּ בפסקין דין הבאים:

א. רע"פ 3153 גיא שבתשוולי נ' מדינת ישראל (10.4.10) – שם דובר בעבודה במפעל תכשיטים שגנב מעסיקו, בשלוש הזרמיות שונות, תכשיטי זהב בסכום כולל של כ-2,000 דולר. המבקש הורשע על-פי הודהתו ונגזרו עליו 7 חודשים מאסר על-תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש, לבית- המשפט המחוזי, התקבל, ועונשו של המבקש הועמד על **8 חודשים מאסר בפועל וקנס בסך 5,000 ₪**. בקשה רשות הערעור שלו נדחתה.

ב. ת"פ (נכ') 33076-03-12 מדינת ישראל נ' שADI SOLIMANI (6.2.13) – דובר בנאשם שגנב סחורה בשווי 14,507 ₪, השיכת למעסיקו, והוא עמסה על משאית חלוקה בה עבד כנагג. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר ובין 18 חודשים מאסר, והואלו **6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס בסך 8,000 ₪**.

ג. עפ"ג (ח') 40674-04-13 מדינת ישראל נ' קטש (11.7.13) – דובר בשני עובדים שהועסקו במפעל ביטחוני אשר לאורך תקופה גנבו מהמפעל שרירות זהב טהור בשווי של מאות אלפי שקלים. על המשיבים הוטל **צו של"צ, מאסר על-תנאי וקנס**. נקבע, כי מדיניות הענישה בעבירות של גנבה בידי עובד ראו שתכלול רכיב של מאסר בפועל, לאור חומרתן, קלות וזמןנות הביצוע, וההפרה החמורה של האמון הגלומה בהן, אך בהתחשב בשיקולים מסוימים לקולא, ובهم הסכם לאיחוי פגעות בין המשיבים ובין המעסיק והחזרת רוב הגנבה, ערעור המדינה נדחה.

ד. ת"פ (רח') 30928-11-17 פרקליטות מחוז מרכז נ' אוזלאי (27.1.19) – דובר בנאשמה שעבדה בסוכנות דואר, ומוצאה במספר הזרמיות ולאורך תקופה סכום כולל של כ-34,000 ₪ מחשבונה של המתלוננת, אחת מליקות סוכנות הדואר. נקבע מתחם **עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשים מאסר בפועל, והואלו צו של"צ, מאסרים על-תנאי, קנס ופיצויים**.

ה. ת"פ (ח') 54736-06-17 מדינת ישראל נ' כהן (2.10.18) – הנאשמה שימושה כמנהלת חברות בחברה, ממנה נטלה המחראות רבות בסכום כולל של 311,186 ₪, תוך ביצוע רישום כזוב במסמכי החברה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נع בין **6 חודשים מאסר שניtan לרצות בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל. נקבע כי בנסיבות, יש לחזור ממתחם העונש ההולם והואלו צו מבנן, צו של"צ ומאסר על-תנאי**.

12. לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות כאן נע בין **מאסר משמעותי בעבודות שירות בצירוף רכיבי ענישה מותנים ופיזוי, ל-14 חודשים מאסר בפועל.**

גזרת עונשה של הנאשמת

13. מדובר בנאשמת בת 47.

הנאשمت הודהה במעשים בהזדמנויות הראשונה, נטלה אחריות והביעה צער וחרטה.

אין לנאשמת עבר פלילי.

הנאשמת מסרה כי פעולה מתווך מצוקה כלכלית ונסיבות אישיות שהניעו אותה ליטול הלואה חז' בנקאית, ולחש לחץ סביר העדר יכולת להחזיר את הלוואה.

הנאשמת פעולה לפיזוי בין נזקי העבירות כאמור לעיל, ובמשך תקופה ארוכה השיבה, על-פי הסכם בין ובין מעסיקה נפגע העבירה, סכום של 100,000 ₪ בתשלומים. לפיכך, יש לראותה וכי שערכה ממשיים לתקן תוכאות העבירה. אתחשב בעובדה זו בבואו לפסק דין רכיבי ענישה כספיים.

בהתאם לתקנון שירות המבחן, הנאשמת הביעה חששות אכבה עצמית ובושה עקב מעורבותה בעבירות, הפנימה את הפסול שבמפעלים, והסיכון להישנותם נמור. שירות המבחן זיהה קיומה של נזקקות טיפולית אולם הנאשמת סירבה להשתלב בטיפול, והמלצתו הסופית של שירות המבחן הנה בדבר הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלוויים.

סבירה אני כי המלצה השירות המבחן הולמת מציעה איזון ראוי הנוטן משקל הולם לערכים שנפגעו יחד עם התחשבות הולמת גם בנסיבות האישיות של הנאשמת. ניכר כי הנאשמת מכאה על חטא, וכי חרתה כנה. חרתה זו, ביטוי המרכזיו והחשבונו הנו במאחסם שהנאשמת עשתה בהשבת הגזל למטלון, ואולם גם מעבר לרכיב המשעי, שוכנעתי כי הנאשמת מתייחסת היום למשעה השלילים בחרטה ובושה עמוקים כלפי סביבתה הקרוביה, המגנה את התנהוגותה, וככלפי הזולת. סברתי כי ניתן לתת משקל לנסיבותה האישיות של הנאשמת, ולהימנע מגזרת עונש של מאסר בבית הסוהר. שוכנעתי כי אינטרס הרתעה כלפי היחיד יבוא במקרה זה על סיפוקו, ואני מtabסת על הערכתו של השירות המבחן לא צפואה מהנאשמת עברייןנות דומה. באשר להרנת עת הרבים, סבורני כי עונשתה של הנאשמת בעבודות שירות, כולל רכיבי ענישה נוספים, תהווה בסופו של הילך ממשך זה מסר המגנה את מעשייה. על הנאשמת לסלק את חובה למטלוננט על פי ההסכם שנחתם מחוץ להילך זה. בנוסף, החלמתי לחיבתה בפיזוי נסף, בגין נזקי הנוספים של המטלון, אשר בא לידי התשומת בפרישת החזרי חוב הגניבה על פני שני, ובгин המעליה באמון והטרחה הרבה שנגרמה לו.

חוות-דעת הממונה על עבודות שירות מצאה את הנאשמת מתאימה לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

- .14. לאור האמור לעיל אני מטילה על הנאשمت את העונשים הבאים:
- א. שישה חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשمت תבצע את עבודות השירות בבית אבות משלב, רח' ז'בוטינסקי 6 גבעת המורה עפולה. הנאשמת עוסקת חמישה ימים בשבוע, בהתאם ל佗וח השעות המתאפשר בחוק. תחילת ריצוי העבודה ביום 13.9.20, ואולם בשל חלוף הזמן מאז מתן חוות-הදעת, על הנאשמת **لتאריך מועד לתחילת ריצוי עבודות השירות למול הממונה על עבודות שירות.** הנאשמת מזוהרת כי עליה להישמע לכללי הממונה על עבודות שירות אחרת עלולה להיות נדונה להפסקה מנהלית של עבודות השירות, ולריצוי יתרת העונש במאסר בגין סורוג וברית.
- ב. 5 חודשים מאסר על-תנאי, ואולם הנאשמת לא תישא עונש זה אלא אם תעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיהום, כל עבירה רכוש מסווג פשוט.
- ג. פיצוי לנפגעת העבירה, הריטג' טורס בע"מ, בסך 2,000 ₪. החלטתי לא להכביר בפיצוי נוכח הסדר התשלומיים.
- סכום הפיצוי ישולם בעשרה תשלום שווים ורצופים, החל מיום 1.1.21, ובכל 1 בחודש לאחריו. או עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הסכם לפירעון מיד.
- סכום הפיצוי יועבר לנפגעת העבירה על-פי הפרטים שבטופס פרטי ניוזק שהוגש לתיק ע"י המאשימה.**

זכות ערעור תוך 45 ימים מבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט' אב תש"פ, 30/07/2020 במעמד הנוכחים.

רות שפירברג כהן, שופטת

